

Sygn. akt V Ca 2704/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Aleksandra Łączyńska - Mendakiewicz
-----------------	---

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. J. i K. J.

przeciwko (...) a.s. z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt II C 2346/17

1. odrzuca apelację w zakresie pkt III zaskarżonego wyroku;
2. oddala apelację w pozostałym zakresie;
3. zasądza od (...) a.s. z siedzibą w P. na rzecz W. J. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej;
4. zasądza od (...) a.s. z siedzibą w P. na rzecz K. J. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 2704/18

UZASADNIENIE

postanowienia zawartego w pkt 1. wyroku z dnia 19 grudnia 2018 r.

Pozwami złożonymi w dniu 03 kwietnia 2017 r. (data prezentaty) powodowie W. J. i K. J. wniesli o zasądzenie od pozwanego (...) a.s. z siedzibą w P. kwoty po 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że dochodzone kwoty stanowią odszkodowanie z tytułu opóźnionego o ponad 3 godziny lotu nr (...) obsługiwanego przez pozwaną, zaplanowanego na dzień 02 sierpnia 2016 r. z lotniska w Z. do lotniska w W..

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu strona pozwana podniosła zarzut wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, znajdujących się poza kontrolą pozwanej. Zarzuciła także błędne określenie daty naliczania odsetek, gdyż według pozwanej termin ten powinien być liczony od dnia doręczenia pozwanej odpisu pozwu.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2018 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w pkt I zasądził od (...) a.s. z siedzibą w P. na rzecz W. J. kwotę 200,00 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 października 2016 r. do dnia zapłaty, w pkt II zasądził od (...) a.s. z siedzibą w P. na rzecz K. J. kwotę 200,00 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 października 2016 r. do dnia zapłaty, **w pkt III** w pozostałym zakresie powództwa **W. J. i K. J.** oddalił, w pkt IV zniósł wzajemnie koszty procesu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiodła strona pozwana zaskarżając wyrok w całości. Zarzuciła przy tym Sądowi Rejonowemu naruszenie:

1) art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów (zwanego dalej „Rozporządzeniem”), poprzez jego niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji niezastosowanie, a polegające na nieprawidłowym uznaniu, że w przypadku zaistnienia kilku przyczyn opóźnienia lotu o różnej naturze (tj. zależnych i niezależnych od przewoźnika), przewoźnik ponosi odpowiedzialność za cały czas opóźnienia, podczas gdy przewoźnika obciążać powinien jedynie czas opóźnienia wynikający z przyczyn nie posiadających charakteru nadzwyczajnego,

2) art. 233 § 1 k.p.c., poprzez sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę dowodów w postaci listy okoliczności nadzwyczajnych oraz raportów kapitana lotu i w konsekwencji nieprawidłowe uznanie, że brak Pozwana ponosi odpowiedzialność za całkowity czas opóźnienia skarżonego lotu wynoszący 3 godziny i jedną minutę, podczas gdy z wyżej wskazanych dowodów wynikało, że samolot Pozwanej - w poszczególnych lotach danej rotacji - gotowy był do startów, które zostały opóźnione w skutek decyzji jednostki zarządzającej ruchem;

3) art. 233 § 1 k.p.c., poprzez sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę dowodów w postaci raportu kapitana lotu, poprzez nieprawidłowe - albowiem sprzeczne z podanymi kodami opóźnień - uznanie, że całość opóźnienia wynikającego z decyzji jednostki zarządzającej ruchem lotniczym spowodowana była zaistnieniem usterki technicznej podczas jednego z lotów objętych rotacją samolotu,

4) art. 5 ust. 3 Rozporządzenia w związku z punktem 14 preambuły Rozporządzenia, poprzez nieprawidłowe uznanie, że Pozwany nie podjął racjonalnych środków przeciwdziałania opóźnieniu, albowiem to w ocenie Sądu Rejonowego wynikało z zaplanowania rotacji statku powietrznego oraz braku zapasowego samolotu, podczas gdy zgodnie punktem 14 preambuły, od przewoźnika nie można żądać nadmiernych poświęceń w zakresie przeciwdziałania opóźnieniu, będących nie do przyjęcia z punktu widzenia przedsiębiorstwa Pozwanego (flota Pozwanego obejmuje dwa samoloty), oraz gdy zgodnie z orzecznictwem TSUE nie można żądać od przewoźnika planowania ogólnej i jednolitej rezerwy czasowej mającej zastosowanie we wszystkich sytuacjach nadzwyczajnych okoliczności,

5) art. 484 § 2 k.c. w związku z art. 485 k.c., poprzez ich niezastosowanie, w sytuacji gdy roszczenie Powodów nie zostało ograniczone pomimo tego, że wysokość kary ustawowej jakiej Powodowie dochodzą w niniejszym postępowaniu jest rażąco wygórowana, a świadczenie Pozwanego zostało w przeważającej mierze spełnione.

Mając na względzie powyższe zarzuty, strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od Powodów na rzecz Pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez adwokata, wedle norm przepisanych za obie instancje oraz o dopuszczenie dowodów z dokumentów w postaci wydruków z systemu Pozwanej dotyczących opóźnienia każdego z lotów rotacji, do której należał lot skarżony.

W odpowiedzi na apelację, powodowie wniesli o oddalenie apelacji pozwanego oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej w jakiej dotyczyła zaskarżenia pkt III wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie podlega odrzuceniu. Pozwany zaskarżył bowiem wyrok Sądu Rejonowego w całości, a więc również w zakresie pkt III, w którym to punkcie Sąd Rejonowy oddalił w dalszym zakresie powództwo W. J. i K. J.. W zakresie tym apelacja strony pozwanej podlega odrzuceniu, z uwagi na brak gravamenu pozwanego do zaskarżenia orzeczenia w tej części. Jak powszechnie wskazuje się w literaturze „pokrzywdzenie” skarżącego orzeczeniem stanowi przesłankę dopuszczalności środka zaskarżenia (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt III CZP 88/13). Zatem brak interesu prawnego w zaskarżeniu uzasadnia odrzucenie środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt 1 wyroku na podstawie art. 373 k.p.c.